

Tilda ve diğlerleri -4: Zıddıygacuk vakası

Category: Detektiv proza, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Tilda ve diğlerleri -4: Zıddıygacuk vakası TILDA VE DİĞERLERİ –
4

► BİR KAN DAVASI HİKAYESİ: ZIDDIYGACUK VAKASI

Dedektiflik hikayelerimizde bu sefer bir kan davası hikayesi ve Çingene kadınların hikayesi birbiriyle iç içe geçmiş durumda gözler önüne seriliyor. Bir yandan Mehmet memleketinden gelen kan davalılarıyla başı neden dertte? Ve bir sürü genç kadın neden uyuşturucu batağına saplanmış ama aynı zamanda hamile olarak hastaneye başvuruyorlar? Tilda ve diğlerlerinde heyecan yine zirvede.

Aksaray, Tiryaki Hasan Paşa sokaktaki Yıldız Pavyon'da...

Kim bilir hangi aşırı kilolu gözden düşmüş assolistten kalma modası geçmiş elbisesinden fırlamadan zor duran iri göğüsleri gibi, hançeresinin de kuvvetli olduğu, Zerrin Özer, Sibel Can ve Kibariye karışımı sesinden belli idi. Mor ve altın sarısının adı duyulmadık bir Amerikan kolejinin pinpon kız formasından sonra berbat durduğu ikinci yer de bu assolist eskisine ait pullu dekolte tuvalet olmalıydı. Genç kadının gözlerinin altındaki morluklardan anlaşılıyordu ki, sesi güzel de olsa, assolistlik mekanizmasının ağır dişlileri arasında ezilmiş ve sonunda kendini bu pavyonda sahne alırken buluvermişti.

Şarkısı bittikten sonra en ön sırada oturan beyefendi tarafından masaya davet edildi. Saçları geriye jölelenmiş, kolundaki 15,000 dolarlık Rolex saat, pavyonun loş ışıklı ortamında bile ıslıl ıslıl ışıldarken, garsonlara avucunun içindeki açık yeşil yirmilik banknotları sınırsızca dağıtan altın kol düğmeli adam, masasındaki kadınların önlerindeki

bardak sayısına bakılırsa pavyona bir servet bırakacaktı. Biraz daha dikkatli bakılınca dağıttığı yeşil banknotların yirmi liralar değil de yüzlük avrolar olduğu tespit edildi: Saat 03.59'da telsizden anons geçildi.

"Arkadaşlar malum şahıs kızını evine götürünceye kadar harekete geçilmeyecek. Tamam."

Malum şahıs, yanındaki iki ızbandut gibi adam ve iki arada bir derede üzerindeki rüküş elbisesini değiştirip gelmiş iri göğüslü çakma assolist aynı anda masadan kalktılar. Malum şahıs az önce garsonlara dağıttığı hızla, önünde el etek öpmek için sıraya girmiş kominin, valenin, tuvaletçinin, ayakçının, vestiyercinin de eline yüz avrolar sıkıştırırken ismini de açık etti:

"Ver elini öpeyim Yunus Abi!"

Yunus isimli şahıs ve beraberindekiler siyah mercedes arabalarına binip gazladıkları anda, pavyondan on iki adam daha boşaldı. Bu adamlar dörderli olarak iki alt sokağa park ettikleri arabalara binip mercedesin arkasından takibe başladıklarında, Mehmet Cinozoğlu pavyondan çıkıp motoruna atladı.

Siyah mercedestekilerin yarım saat yolculuktan sonra girdikleri bahçeli ev polisler tarafından ablukaya alındı. Bahçe girişinde erketede bekleyen gözcüler sesiz sedasız halledildikten sonra, içeriye sızan çevik kuvvet, ızbandutları kısıvrak yakalayınca işareti çaktı. Organize bürodan içeriye giren polislerin silahlarını Yunus'a doğrultmak için bir saniye kadar geç kalmaları sonucu, adam iri göğüslü obez denecek nicelikte kilolu assolist kadını boğazından rehin almıştı bile:

"Geri çekilin! Yoksa kızını vururum!"

Previously on Tilda ve Diğerleri:

Suadiye, Hamiyet Yüceses sokağının köşesindeki dedektiflik bürosunda...

Dedektiflik bürosundaki ekip, zorlu bir macerayı daha

çözmüşlerdi ki, büroya bir kadın girdi.

“Hamileyim ama bu çocuğu doğuramam Mehmet Bey! Lütfen bana yardımcı olunuz! Sümela manastırında rahibeydim ben...” diyerek içeri aniden dalan tuhaf giyimli genç bir kadın Mehmet’in kollarında bayılıverdi.

“Hoppala gülüm yaz geldi!” dedi Çingene kadın.

Analı-kızlı çok meraklı olan iki Çingene kadını bürodan yollamak üzere ayağa kalktığı anda kadının kızı sordu: “Deyivermedin bize be ablam bu tabelanın sırrı nedir?” “Er şeyi de bilmeyiverin a be! Bir dahaki bölümde bu kadıncağızın meselesini çözelim bakalım, ayde sağlıcakla kalın!” dedi Tilda ve kapıyı kadınların suratına kapattı.

Ermeni asıllı ilk Türk kadın dedektifi Tilda Ahırkapı, veterinerlik fakültesi öğrencisi Mehmet Cinozoğlu’nu asistanı olarak işe almadan önce, Suadiye Hamiyet Yüceses sokaktaki ev-bürosunun maskot kedisi Basti’nin de bir asistan kadar dava çözmekte faydalı işler yapacağını bilseydi, Mehmet’i işe almak konusunu ikinci kez gözden geçirebilirdi. Büroda Tilda’nın anneannesine ait olan yüksek gümüşlüğün üzerinde miskin miskin yatarken aşağı atlamak için ilginç anlar seçen Basti, ‘En iyi yardımcı kedi oyuncu ödülü’ne aday gösterileceği günü aynı miskinlikle beklemekteyken, içeri hamile bir kadın girip Mehmet’in kollarında bayıldı.

Basti, Tilda, Tilda’nın makyöz arkadaşı Tijen Hanım ve Tilda’nın kuzeni İren’in aynı anda attığı çığlıkla uyandı. Mehmet’in genç kadını koltuğa yatırışını, Tilda’nın ‘Bu kızcağız da kim, nereden çıktı, neden senin adını söyleyip bayıldı?’ diye sorgulayan sinir dolu cümlelerini, Mehmet’in ‘Önce bu kadını bir hastaneye götürsek de, bunları sonra tartışsak!’ diye sinirine hakim olmaya çalışmasını, Tijen Hanım’ın araya karışarak, ‘Hastaneye götürmek şu anda en iyi fikir mi arkadaşlar? Ne kim olduğunu biliyoruz, ne kimliğinin olup olmadığını,’ diyerek akıl vermesini, yattığı yerden sakın sakın seyretti. Tilda’nın kuzeni İren’in ‘Bana müsaade, benim

bir aylık heyecan kotam doldu, bu macerada size iyi şanslar!’ diyerek bürodan gidişini bıyıklarının titreterek onayladı. Geride kalan iki kadın ve bir erkeğin, bilimum bağırış çağırışının ardından, Tilda’nın yirmi yıldan beri aile doktorları olan İsrafil Bey’i arayışını yine yukarıdan kısık gözlerle bakarak dinledi. Doktorun hamilelik ve baygınlık var ise büroda müdahale edilemeyeceğini ve hastayı kendi vereceği adresteki bir özel kliniğe götürebileceklerini söylediğini duymasa da, Mehmet’in ‘Bir özel ambulans servisini arayalım,’ demesinden durumu kavradı. Sonunda bir dedektiflik bürosundaki baygın bir kadınla ilgili en mantıklı kararı verdiklerinde, şamatanın bitmesinden gayet memnun kalan Basti, eski huzuruna kavuşup, telaşlıyken kocaman açtığı o sarı-yeşil gözlerini yine Japon moduna getirip uykusuna kaldığı yerden devam etti.

Tilda, refakat etmek için Rahibe Kadın’ı kliniğe götürmek üzere gelen ambulansa bindi. Mehmet de Tilda’nın arabasıyla ambulansı takip etti. Yoldaki trafikte ambulansın izini kaybeden Mehmet, park yeri bulup soluk soluğa kliniğe vardığında hastayı müşahede altına alınmış olarak buldu. Tilda’nın yerinde ise yeller esiyordu. Çünkü genç dedektif, bürosuna gelen hiç tanımadığı bir hamile kadının baygınlık geçirmesi ve onu insanlık namına bir kliniğe getirmesi sonucu gözaltına alınmıştı.

Tabii olay bu kadar basit değildi.

“Bu,” dedi nöbetçi doktor, “Bu ay içinde İstanbul’da görülen on dördüncü hamile ve uyuşturucu bağımlısı kadın vakası. Beş aydan büyük hamilelik, uyuşturucu bağımlılığı, delirium nöbetleri. Bu kadınların uyuşturucuyu kendi istekleri ile almadıklarına inanmak için önemli sebeplerimiz var. Bağlantılı olduğunu düşünüyoruz.”

0 saniyeden itibaren gözlerini fal taşı gibi kocaman açarak dinlemeye başladı doktoru Mehmet. “Demek on dördüncü vaka!”

“Bu ön dört kadından onunu kaybettik maalesef. Üçü de komada. Sizin getirdiğiniz hasta baygınlık durumundan şuursuzluk

haline geçmezse olayın en büyük tanığı olacak.”

Birden Mehmet’in içine bir merak düştü. Doktora bebeğin sağlık durumunu ve ilgilenen kişinin ultrasonda bebeğin cinsiyetini görüp görmediğini sordu.

“Bebek şimdilik iyi durumda,” dedi nöbetçi doktor. “Ultrasonu yapan kadın-doğumcu arkadaşın odası şurada. Çıkmadan yakalarsanız bir sorun.”

Mehmet içine düşen kuşkunun cevabını almıştı. Zavallı Rahibe Kadın’ın çocuğunun cinsiyeti, yüzde doksan ihtimalle kız idi. Mehmet özel klinikten fırlarcasına çıkıp soluğu bu sefer de en yakın karakolda aldı. Tilda ile ilgili bilgi almak istediğinde olayın ne kadar büyük boyutlu olduğunu anladı. Çünkü genç dedektif narkotik şube müdürlüğünde sorguya alınmıştı. Mehmet ne olur ne olmaz diye bir avukat arkadaşını da önüne katarak şubeye gitti.

Mehmet ve Avukat Selami dış kapıdan şubeye girerlerken Tijen Hanım ve Tilda dışarı çıkmak üzereydiler.

“Tijen Hanım! Siz? Ne çabuk ulaştınız burada?” diye şaşırdı Mehmet. Tilda’nın yardımına sadece kendinin koşabileceği hissine nereden kapılmıştı ki?

Dörtlü şubeden çıkıp yürümeye başladıklarında Mehmet, Avukat Selami ve kadınları alelusul tanıştırdı. Sanki suçu varmış da kurtarılması gerekiyormuş gibi avukatla şubede biten Mehmet’in bu aşırı korumacılığından rahatsız olan Tilda bunu belli etmemeye çalışarak herkesin bildiği şeylerle konuya girdi:

“Muhtemelen hamile kalmadan önce uyuşturucu bağımlısı yapılmış kadınlar, canlarına kıymak istiyorlar, bebeklerini doğurmak istemiyorlar!”

“Burnuma kötü kokular geliyor,” dedi Tijen Hanım.

“Benim burnuma güzel kokular geliyor. Şuradaki kuru fasulyecide bir şeyler yesek. Acıkmışsınızdır,” diyerek ortamı yumuşatmaya çalıştı Mehmet.

Tilda’nın avukattan hiç haz etmediğini, o belli etmemeye çalışsa da anlamıştı. Ne de olsa üç maceradır asistanıydı genç dedektifin. Ama o gerginlikte baltayı taşa vurmuştu.

Tilda dayanamadı: “İnanmıyorum sana Mehmet ya! Çoğu ölmüş kalanı da ölümle cebelleşen kadınlarla ilgili, hem de adının

geçtiği bir vaka var ve senin şu anda tek düşünebildiğin şey kuru fasulye yemek!”

Tijen Hanım Tilda’nın koluna girdi: “Birer de cacık yeriz kuzum, hem buranın kurusu meşhurdur. Gel zihnini dağdır azıcık.”

Kadınlar dükkana girip bir masaya yerleşirlerken avukat Selami ve Mehmet kapıda oyalandılar. Avukat bey gelip kadınlardan izin isteyerek aralarından ayrıldı. Anlaşılan gereksiz varlığının daha fazla gerginlik yaratmasını istemiyordu.

Mehmet’in klinikte edindiği bilgileri Tilda, sorgulama sırasında polislerden öğrenmişti. Fakat Mehmet’in bilmediği bir şeyi ya da kelimeyi, zavallı Rahibe Kadın’ın ambulanstaki sayıklamalarından duymuştu.

“Beni Zıddıygacuk’a götürün, ancak o bana yardım edebilir!” diye sayıklamıştı kadın. Ayrıca klinikteki sağlık personelinin bu sebeple başka hastanelere yatan diğer kadınlardan bazılarının ‘Beni Zıddıygacuk’a götürün, ancak o kurtarır beni!’ diye, bazılarının da ‘Beni Zıddıygacuk’un elinden alın!’ diye çılgınlık attığını öğrenmişti.

Tilda ne kadar sessiz konuşsa da yılların tecrübeli lokantacısı Kurufasulyeci Mahmut’un, lokantasında konuşulanlardan uzak kalmak gibi bir niyeti yoktu. Hemen lafa karıştı.

“Zıddıygacuk vakası demek! Siz ayakta uyuyun! O kadınlar hep kız bebeklere hamileymiş beyim! Ulan köpek yiyen Çinliler kadar aklımız yok be! Onlar istenmeyen kız bebekleri ta Kanada’ya sattılar! Hem de dolarla! Git, bul, sat sen de hıyar! Ne açık veriyorsun!”

Mehmet Tilda ve Tijen Hanım bu çenesi düşük adamın kendilerini dinlemiş olmasından rahatsız, ama konuyu mahalle kahvesi sadeliğinde aydınlatmış olmasına şaşırılmış halde hesabı istediler. Taksim ve Şişli civarındaki hastanelerin acillerine yapılan kısa bir tur sonrasında bu Zıddıygacuk meselesinin tüm sağlık çalışanlarının dilinde olduğunu hayretle öğrendiler. Zaten içlerinden boşboğaz birinin sosyal medyada yaptığı paylaşım sonucu olay narkotiğin asla hoşuna gitmeyecek bir şekilde internet ortamında patladı.

Saatler sabahın 05.58'ini gösterdiğinde Tilda ve Mehmet, vakayı kendi yöntemlerince araştırmak ve sosyal medyayı da takip etmek için sabahlamalarının ardından, hangi ipe ellerini atsalar ucunun boş çıktığı o gece, sosyal medyada #zıddıygacuk hashtag'i 258.000 bildiride yer almıştı. Hatta Twitter'da en çok RT alan tivit, Adnan Okyay isimli şarlatan bir din pazarlamacısının 'Analık gibi yüce bir görevi doğru yoldan bu denli saparak idame ettirebileceklerini sanan bu zavallı kadınları, Allah affetsin,' cümlesi idi.

Tilda dayanamadı. "Bir tarikata top yekun savaş açan emniyet, asker ve yargı, neden bunca pisliğe batmış bir herifin dini duyguları zedeleyerek hem de kendine ait bir TV'den yayın yapmasına izin verir ki?"

Mehmet sahtekar hocanın tivitine atılmış görselleri incelerken, yanında biri Müslüman, diğeri Hristiyan adetlerine göre kapanmış karnı burnunda iki hamile kadınla çekilmiş resmini paylaşmış Twitter fenomeni @YunusP profil isimli şahsı görünce cevabı yaptırdı:

"Daniel Craig gibi delici bakışları olan, 10.000 dolarlık takım elbisenin içinde Tom Hardy kadar yapılı duran bir adam, yanında iki tane hamile kadınla pişmiş kelle gibi sırtıtarak neden poz verdiyse aynı sebepten! Belki de bu işte bir parmakları vardır ha ne dersin!"

Kendi bürolarına kadar ulaştığına göre artık onları da yakından ilgilendiren olayın kenarından da olsa içine girecek bir solucan deliği bulamamanın verdiği sinir ve uykusuzlukla, Tilda dün geceki avukat Selami meselesi yüzünden Mehmet'i sorgularken dayanamadı:

"Ne düşündün dün gece kuzum? Suçlu bulunacağımı mı?"

"Tilda lütfen ne alakası var ya! Artık bu ülkede suçsuz yere gözaltına alınmak çok kolay biliyorsun" diye sızlandı Mehmet.

"Suçsuz değilim ki! Kadınım. 1-0 yeniğim kanun karşısında!" diye sinirlendi Tilda.

"Saçmalama! Hem uyuşturucuyla mücadele polislerinin hiç şakası yoktur bilirsin sen de!" diye direndi Mehmet.

"Demek ben kendimi savunmaktan acizim de o mendebur suratlı avukat arkadaşın savunacaktı beni! Yahu Rahibe Kadın büroya

ilk girdiği anda büroda sadece Tijen Hanım'la ben vardım diye ifade vermesem başı dertte olan sendin be! Unutma ki kadın senin adını zikrederek bayıldı!" diye köpürdü Tilda.

Mehmet: "Kaç yıllık doktorunuz bile seni sattı!"

Tilda: "Evet, narkotik ekiplerinin o klinikte olacağını biliyordum!"

Mehmet: "Eeeee?"

Tilda: "Eee'si, beni korumak adına yapmış güya! Başımı derde sokmamı istememiş. O kadın benim büroma geldiği andan itibaren onun derdi benim derdimdi zaten! Bunu anlayamamış! Üstelik gözaltına alınabileceğimi de düşünememiş!"

Mehmet: "Korumak kollamak öyle olmaz!"

Tilda: "Bir daha yapamaz zaten, artık aile doktorumuz değil kendi!"

Mehmet: "Korunmak ve kollanmaya karşı nasıl bir alerjiniz var anlayabilmiş değilim!"

Mehmet yangına körükle gitmişti, farkında değildi.

O sırada ana haber bültenlerine düşen Zıddıygacuk vakasının, habere yayın yasağı gelmeden önceki son görüntülerini kaydetmiş olan Tijen Hanım, üst kattaki evinden inmiş, tam büroya giriyordu. Son sözlerini duyunca "Umarım Kaptan Amerika'nın kalkanı sendedir," diye fısıldadığı delikanlıya acıyan gözlerle baktıktan sonra, muharebe alanının dışında kalan bir koltuğa sığındı.

Tilda: "Siz erkekler kötülükle yoğrulmuş olmasanız biz kadınların korunmaya ihtiyacı olmayacak!"

Mehmet: "Bak Tilda, bu dünya üzerinde insan var olduğu sürece kötülük her daim var olacaktır. Masum insanların bu kötülüklerin ağına düşmemeleri için onları bilgilendirmemiz, gerekirse de korumamız lazım."

Tilda: "İşe kötülerini yok etmekten başlasak, kimseyi korumamıza gerek kalmaz."

Mehmet: "Anne kaplan gibi düşün. Doğadaki en güçlü hayvanlardan biridir, ama yavrularını yiyen kurtları yok etmeyi denemez. Önce yavrularını koruması, sonra da bu tehlikelere karşı eğitmesi gerektiğini bilir. Çünkü kurtları asla yok edemeyeceğinin farkındadır."

Tilda: “Anne kaplan, polis teşkilatının başında olsaydı, bütün kurtları bir gecede tutuklardı!”

Mehmet: “Kurtlar da yüklü bir öşür ödedikten sonra, Ormanlar Kralı Arslan’a biat ettiklerini açıklarlar ve ertesi gün salınıverirlerdi!”

Tijen Hanım, Tilda’nın ‘kadının özgürlüğü ve kendi başına yeterliği’ zehirli temalı oklarının Mehmet’te ölümcül yaralar açmasını beklediği için pansuman cümleleri hazırlamıştı. Fakat Mehmet’in durumunun 2005’te İstanbul’da oynanan Şampiyonlar Ligi finalinde, Milan’a 3-0 yenik kapadığı ilk yarıdan sonra, ikinci yarıda durumu 3-3 yaparak penaltılara giden Liverpool takımı gibi muzaffer olmaya bir adım uzakta olduğunu gördü. Hatta bunu sesli olarak söyledi.

Tilda’nın bu sefer oklarını ona yöneltip, “Mehmet’in bu maçı kazanabilmesi için takıma, o yıllarda artık futbolu bırakmış olan Maradona’yı alıp, bir de ona ‘Tanrı’nın eli’ vasıtasıyla gol attırması gerekir!” dediğini duyunca, başına ne işler açtığını anladı. Allah’tan Mehmet bütün dosyalarını masaüstünde saklamıyordu. Onun en unutkan insan belleğine bile flash-back yaptıracak birkaç flash-bellek dolusu sırrı mevcuttu cebinde. Dünyanın en inatçı kadın dedektifi olan Tilda’nın kolundan itiraz edemeyeceği bir kuvvetle tutup, motora doğru neredeyse sürükleyerek götürdü. Motor kızın aklını alacak şekilde ok gibi fırlarken, Tilda kaskını giyip Mehmet’in belinden sıkı sıkı sarılmaya ancak vakit bulabildi. 48 dakika boyunca trafikte cambazlıklar yaparak Silivri’nin biraz dışında yaklaşık üç dönüm araziye kurulmuş geniş tek katlı bir evin kapısına geldiler. Tilda soru sormadı. Kapı açılınca soracağı soruların hepsine cevap bulacağı malumdu.

“Bak anacım, sen bu büroyu neden asansörlü rezidanslara taşımazsın be güzelim? Merdiven çıkmaktan ter boşandı sırtımdan vallayı billayı!”

“Anne giriş kat burası neyin merdiveninden bahsediyorsun?”

Tilda, Çingene kadın ve kızı kapıda belirdiklerinde, ‘Bir

önceki vakanın ulak rolü dışında bu macerada da mı rolleri var bu kadınların?’ diye hayrete düşmeden edemedi.

Sabiha Gökçen’den kalkacak Trabzon uçağına yetişmesi gereken Mehmet’in de kadınlarla içeri girdiğini görünce “Hey Allah’ım, üzerinize vazife olmadan çat kapı büroma geliyorsunuz, bir de bu adamı yolundan mı çevirdiniz?” diye sinirlendi.

“Tilda, Mastika ve Pembe’yi dinlemen lazım,” dedi Mehmet. Sesi çok ciddiye.

“Senin adın Mastika mı yahu?” diye kocaman sırıttı Tilda.

Çingene kadın cevabı yapıştırdı: “Bak güzel gacım, beni annem dayımın düğününde mastika oynarken doğurmuş. Kızım olursa doğru dürüst bir isim koyacam diye yemin ettim, o yüzden buna Pembe dedim. Bahtı pembe olsun diye!”

“Yeter! Sadede gelin!” diye cınladı Tilda’nın sesi.

“Nereye gelin dedi kız bu?” diye fısıldadı Mastika kızına.

“Kısa kes diyor anne, olayı anlat!” dedi kızı da aynı tonla.

Her zaman uyuduğu yüksek gümüşlüğün üzerinde gerine gerine kenarına gelen Basti, Tilda’nın ‘yeter’ komutu ile sıçrayınca normal bir kedi gibi dört ayağının üzerine düşmek yerine kiloları yüzünden göbek üstü çakıldı. Ayağa kalkmaya çalıştı, sendeledi, tekrar düştü. Fırlayıp on altı yaşındaki kedisini kucağına alan Tilda, neresi zedelenmiş diye muayene etmeye çalışırken, Mastika’yı yarı dinledi, yarı dinlemedi.

Büroya gelen Rahibe Kadın’ın Sümela Manastırı kelimesinden yola çıkan Tilda ve Mehmet, içlerinden birinin Trabzon’a gidip civarda bir soruşturma yapmasına karar vermişlerdi. Kısa çöpü çeken Mehmet oldu. Mastika ve Pembe yetişmeseydi, öğleden sonra Trabzon’a uçacaktı. Ana-kız, büroya gelip, ‘hamileyim’ dedikten sonra bayılan genç kadın için çok endişelenmişlerdi. Özellikle anaç içgüdüleriyle yola çıkan Mastika, cahilliğinin verdiği özgüvenle önüne gelene ‘Sümela nerde biliyonuz mu?’ diye sormuştu. Kızı Pembe duyaydı, annesine engel olurdu, en azından o Sümela’nın nerede olduğunu biliyordu. Ama ‘Cahillik mutluluktur’ derler ya, bu şekilde Mastika, Sümela’nın İstanbul’a kaçak gelen her dil-din-ırktan kadın için sığınak olmuş bir mahallenin kod adı olduğunu öğrendi. Tilda ve Mehmet aradıkları bilgiyi 1096 kilometre uzakta değil de, 53

kilometre ötede Fatih'in arka mahallelerinde bulabilme umudu ile heyecanlandılar. Fakat aynı anda Basti'nin veterinerine götürülmesi gerekiyordu. Tilda kadınlarla gitmek için ısrar edince kedi bakıcılığı Mehmet'e kaldı.

Tijen Hanım atıldı, "Ben de geleyim senle Mehmet. Bir yardımım dokunur."

Bu arada Mastika, "Bak güzel gacım, sen arka mahallelere bizim gibi giremezsin. Orada araba pazarına getirilmiş kırmızı bir Ferrari gibi sırtıtırşın, sen başka yerde bekle biz halledelim," diye yalvarmayaydı, olaya bodoslama dalacak olan Tilda belki de maceranın başından beri ilk defa geri vitese taktı.

"Tamam haklısın, siz girin mahallelere, ben sizi bir yerde beklerim."

Silivri'nin biraz dışında yaklaşık üç dönümlük araziye kurulu geniş tek katlı evin yanı başında kocaman bir de kümes vardı. Evin kapısı saniyelerle açıldığında Tilda hiç beklemediği bir manzara ile karşılaştı.

Kalabalık bir aile bekliyordu Tilda, belki on-on iki kardeş, biraz Mahzun Kırmızıgülvari bir hikaye. Çünkü araştırmıştı elbet, Mehmet'in Sünni mezhebine bağlı Şırnaklı Kürt kökenli Türk bir aileden olduğunu biliyordu. Belki umutsuzca geçinmeye çalışan ailesini, İstanbul'daki çiftlik sahibi yakınının yanına aldırmıştı. Belki beşikte bir kardeşi bile vardı!

Kapı açılınca uzunlu kısalı, büyüklü küçüklü, başları açık kapalı 13 genç kız saydı. Bunlardan en büyüğü gibi duran, belli ki düzeltmeye çalıştığı şivesiyle "Buyur begim," dedi Mehmet'e. Tilda ayakkabılarını çıkarıp her tarafı halı ile kaplı kocaman salon gibi alanda yerlerde kırmızı ojeli ayaklarıyla seke seke yürürken, kendini Kral ve Ben filmine esin kaynağı olan romanın yazarı öğretmen Anna Leonowens gibi hissetti. Herhalde Mehmet de, bu evin, 32 karısından 82 çocuğu olduğu söylenegelen Tayland ülkesinin -o zamanki adıyla Siyam-Kralı Mongkut'tu!

Kısa sürede öyle olmadığını anlayacaktı. Onları buyur eden en büyükleri Mehmet'in nikahlı karısıydı. Babası Hacıağaç köyünün aşiret reisi olan Mehmet, beşik kertmesi ile evlenme zamanı gelip çatınca, okulunu bahane ettiyse de babası onu asla dinlememişti. Eğer bu evlilik gerçekleşmezse onu mirasından reddetmekle tehdit etmesi, Mehmet'i etkileyecek en son şeydi. Oysa komşu köyün ağası olan Güldünya'nın babası da kızını aynı şekilde tehdit etmekle kalmamıştı, koskoca ağanın tek oğlu ve ataerkil dünya düzenine göre tek varisi olan bir erkek tarafından beşik kertmesiyken reddedilen bir genç kızın hiçbir şekilde başka biriyle evlenme ihtimali de yoktu. Mehmet fazla düşünmedi. Evlenmeye razı geldiğini, ama okul bitinceye kadar İstanbul'da yaşamalarına izin vermelerini istediğini söyledi babasına. Bundan üç gün önce Mehmet'in yedi kız kardeşi ve Güldünya'nın beş kız kardeşi de kaçıp İstanbul'a gelmişlerdi. Allah'tan ablalarının uyarısıyla kimliklerini de çalıp getirmişlerdi. Mehmet kızları ve Güldünya'yı acilen arkadaşının çiftlik evine saklamıştı. Ama memleketinden birilerinin gelip kızları kollarından tutup geri götürmesi an meselesiydi. Mehmet o yüzden, kasabasında herkesi tanıdığı için ufak bir hile ile kızların her türlü okul kayıt ve sınav başvurusu işlerini yapabilmek üzere kendinin vasi tayin edildiği birer vekalet yaptırdı notere. Böylece hepsini yaşlarına göre okullara kaydettirebilecekti. Vekaletteki pasaport başvurusu ve yurt dışına çıkış izni verme maddesi ise emniyet sübabıydı kızların.

Tilda tüm bunları dinlerken gözlerinden akan yaşlara engel olamadı. Doğup büyüdüğü ülkenin Ankara'dan doğusuna ayak basmamış biri olarak, kendi geçmişindeki hikayeler, kendi ve ırkdaşlarının çektiklerini düşündüğü eziyetlerden başka acılara kapalıydı kulakları. Kalabalık bir toplum içinde azınlık olarak yaşamak, banka gibi umuma açık yerlerde ismini her sorduklarına etrafındakilerin tuhaf bakışlarına maruz kalmak gibi meseleleri dert sanarak büyümüştü. Genç kızlığa erişince farklı olmanın ayrıcalık olduğuna inanıp, bunun güzelliğini yaşamaya başlamış, o andan itibaren büyükbabasının ona yaptığı haç şeklindeki kolyeyi boynundan hiç çıkarmamıştı.

Ama istediği her yere gidebilmiş, her okulu okuyabilmiş, dñnyanın neresine istese gidebilmişti. Erkek egemen toplumun kadınlara yaptığı baskıyı uzaktan gözlemleyebiliyordu sadece. Mesela bu baskı ona bir sivrisinek ısırığı kadar etki edebiliyordu, kaşındığı zamanlarda varlığını hatırlatan, ama basit bir anti-alerjik krem sürmekle etkisinden kurtulabildiği. Aynı erkek egemenliği, bu genç kadınların boğazına sarılmış kocaman aç bir ayı pençesi gibiydi, ya kınalar yakıp kurban olacaktı sistem, ya da toprağın olacaktı.

Tida'nın yer sofrasında ayaklarını altına alarak zar zor oturduğunu gören küçük kızlardan biri ona sandalye getirmek istedi. Kibarca reddetti Tilda. Onlar, artık, onun da kız kardeşleriydi. Hayatları erkekler tarafından askıya alınarak tüm yaşam fonksiyonları adeta uyuşturulmuş, sadece erkeğine hizmet amaçlı kadınlık ve anneliğe indirgenmiş kadınlarla hasbihal ederken, onun da bacakları birazcık uyuşmuş çok muydu?

"Bizim oralar, kadınlar için Batman filmindeki o kuyu hapishane gibidir. Ancak bir el onlara bir ip uzatırsa o kuyudan çıkabilirler. Belki o da Tanrı'nın elidir, ne dersin," diye fısıldadı Mehmet Tilda'ya kızlar sofrayı toplarken.

Mehmet ve Tijen Hanım İstanbul Üniversitesi Veterinerlik Fakóltesi binasının civarında park edip arabadan indiler. Kediye aceleyle koydukları kedi taşıma kutusunun kilidi arızalıydı. Zaten araba yolculuğundan hiç hazzetmeyen Basti'nin, açık havayla ilk buluştuğu an kutunun kapağını zorlayıp, ellerinden kaçması bir oldu. Az önce büroda topallayan kedi, hiç tanımadığı kokularla dolu arka sokaklarda can havliyle zıplayarak kaçmaya başladı. Basti önde, Tijen Hanım ve Mehmet arkada, arabaların Allah'tan yavaş gittiği üç-dört sokak boyunca devam eden kovalamaca, terk edilmiş gibi görünen izbe bir binanın bodrumunda son buldu. Basti, yarım yamalak açık camları siyah boyayla boyanmış pis bir bodrum

camından içeri kendini atınca, ağır gövdenin içerde betona çarparken çıkardığı tok sesle beraber, bodrumun karanlık sessizliğinden sayısı belki de ondan fazla kadının korkudan bastırılmış sesleri fısıltılı bir çığlık şeklinde yükseldi. Basti, erkek kedi sesiyle üç kere acı acı miyavladı ve sustu. Tijen Hanım'ın aralık bodrum camından "Basti! Oğlum! İyi misin?" diye ağlayarak bağırması, bir kedinin can çekişmesinden çok daha acıklı onlarca çığlığa vesile oldu:

"MUSAEADA! MUSAEADA!"*

Tilda, Fatih'te bir parkta beklerken, Mastika ve Pembe yolunu şaşırmış iki Çingene kadın rolünde mahalle aralarında pek de hoş karşılanmıyorlardı. Tepeden tırnağa kapalı hatta bazen de çarşafly kadınlar, derin yakalı dar penye bluzlarının altında, saklamaya çalışmadıkları için hop hop eden koca memelerine, dallı güllü bol şalvarlarının altında bir o yana bir bu yana savrulan pek çok çocuk doğurmuş kalçalarına, tüm muhafazakar nefretlerini kusarak bakıyorlardı. Hele ikisinin de uzun örgülü saçlarını yarım yamalak örten allı pullu yazmalarından alınlarına dökülen saç perçemlerinin her teli için cehennemde yanacaklarına sevinip, dönüp kendi işlerine bakacakları yerde, doğru düzgün örtünmediklerinden dinlerine hanel getirdikleri için, onlardan bir kat daha nefret ediyorlardı. Yine de bir iki kuru kelime ile konuştular onlarla. Yalnız Zıddıygacuk denen kadın mı erkek mi olduğu bilinmeyen o yarattığın ismi geçtiği anda tüm kapılar kapanıp, sürgüler sürgülendi. Nasıl korkuttuysa insanları, mahallede sokakta oynayan çocuk bile kalmadı bir süre sonra.

Mastika ve Pembe, tesadüfen kapıyı açık bulup girdikleri bir göz oda bir evde, gözleri kan çanağına dönmüş taş çatlasa 14-15 yaşlarında beş kızın, yanlarında fare kılıklı zayıf pis bir kadın dahi varken, uyuşturucudan pelte olmuş beyinlerinin son hücrelerini kullanarak elden ele bir sarma sigara geçirirken, renkli bir kitabı zar zor okumaya çalıştıklarına şahit oldular. Kitap tek ciltli incecik bir çocuk kitabıydı ve

kapağında kocaman bir balığın midesinde dua eden Yunus peygamber çizimi vardı. "Yunus gelecek ve bizi kurtaracak" dedi kızlardan biri. "Jonah will come and save us," dedi diğeri. Öteki İbranice söyledi aynı şeyi.

"Ne içiriyorlar bu kızlara yahu?" diye soracaktı tüm bunları dehşet içinde öğrenince Tilda Mehmet'e.

"Din içiriyorlar belli ki!" diyecekti Mehmet.

Zavallı Bastıcık, yattığı yerden kımıldayamadığı gibi bir de bodrum katındaki bir anne kedinin zulmüne maruz kalacaktı neredeyse. Göz gözü görmeyen karanlıkta bir kadın eli, Basti'ye kuyruğundan ulaştı ve onu kendine çekip dizlerine yatırdı. Kedi, kesik kesik nefes alıyordu. Acil müdahale edilmesi gerekiyordu çünkü iç kanaması vardı. Basti yaşam mücadelesi verirken, Tijen Hanım'ın Tilda'yı aradığını, Mehmet'in 155'le görüştüğünü duymadı. Tilda Çingene kadınlara bir mesaj atıp büroya kendi başlarına dönmelerini söyledi. İstanbul sokaklarının en hızlı taksicisine denk gelerek Mehmet ve Tijen Hanım'ın yanına polislerden saniyeler önce ulaştı. Olayı basit addeden 155 görevlisi Mehmet'in Zıddıygacuk vakası demesi üzerine fişek gibi fırladı.

Tilda Mehmet'in attığı konumdan onları eliyle koymuş gibi buldu. Binanın kapısını arabadaki birkaç aletle açmayı başarmış Mehmet ve Tijen Hanım, bodrumun demir kapısına gelince tıkanmışlardı. Tilda'nın merdivenlerden inmesinin üç saniye peşinden, güçlü bir erkek sesi duyuldu.

"Ben Organize Suçlar'dan Okan Raffag."

Yere sağlam basan adımları, uzun boyu, geniş omuzları, insana güven veren sesi ile hani 'Ben bu adamla Fizan'a kadar giderim,' dersiniz ya, öyle bir adamdı işte. Tilda'nın elini nazikçe ama güçlü bir şekilde sıktı.

"Komiserim, kapı sıkışmış, patlatacağız," dedi bir polis.

"Ya içerideki kadınlar!" diye çığlık attı Tijen Hanım.

Bir polis tam “Arapça bilen tercüman çağırdık, kadınlara geri çekilmesini söyleye_” derken, Tilda, kapıya yaklaşıp bir şeyler söylemeye başladı. O sırada sıkışmış denilen ağır demir kapı gıcırdayarak aralandı.

“Arapça mı biliyorsun sen?” diye fısıldadı Mehmet.

“Bende daha ne numaralar var bir görsen,” dedi Tilda aynı tonda.

Nemden dolayı inanılmaz pis kokar bu mahzene yeterince ışık dolup, gözleri de karanlığa alışınca, dehşet verici sahneyle karşı karşıya kaldılar. Kadınların her biri, ancak ortada duran pis bir varildeki suya ve yanı başındaki kuru bir kaç dilim ekmekle kokunun asıl sebebi olan haşlanmış ama kokuşmuş yumurtalara uzanacak boyda zincirlerle ayaklarından duvara mihlanmıştı. Hepsi zincirli oldukları için kapıyı kilitlememişlerdi bile. Sadece en yakındaki kadına içerden sürgülemişlerdi.

Kadınlar polisleri görünce korkudan üçer beşer birbirlerine sığınıp ufacık oldular. Kadınların ayaklarındaki prangalar çözülüp ambulanslara bindirilecekleri sıra içlerinden biri Zıddıygacuk diye cıglık atarak Tijen Hanım’a sarılınca, hepsi aynı şeyi yaparak kocaman bir kadın yumağı oluşturdular. Tilda ve Tijen Hanım şaşkınlıktan bayılmak üzereyken, bir taşla kaç kuş yakalayan Komiser Okan keyiften dört köşe olmuştu. O pis bodrumdan çıkarılan tam elli üç kadınla beraber Tilda, Tijen Hanım ve Mehmet’i de gözaltına alarak olay yerinden uzaklaşacaktı ki Mehmet’in cebine bir mesaj düştü:

“kodadi.kılıcbalığı”

Mehmet ile Güldünya arasında şifreli bir mesajdı bu. Eğer çiftliğe birileri gelirse saklanacaklardı ama ona bu şekilde haber vereceklerdi.

“Komiserim, 13 kadının hayatı daha tehlikede! Kelepçeleri çıkarmayın ne olur ama acilen Silivri’ye gitmemiz gerekiyor şu an!” diye yalvardı komisere.

“Mehmet Cinozoğlu, her kimsen seninle karakolda epeyi vakit geçireceğiz haberin olsun!”

Organize Suçlar’ın aylardır aradığı mafya tarafından kaçırılan Suriyeli kadınları bir çırpıda buluveren, ‘Buraya nasıl

geldiniz?’ diye sorulunca da ‘Kedimiz kaçtı’ diye cevap veren bu Mehmet Cinozoğlu ve yanındaki iki kadın hiç sağlam pabuç gibi görünmemişti Komiser Okan’a. Zaten biri Zıddıygacuk çıkmıştı her ne hikmetse! Bu arada polisler Basti ve diğer kedileri, zaten çok yakında olan Veterinerlik Fakültesi’ne götürmeleri için yalvaran Tilda’nın da yüzüne duramadı Komiser. Kedileri polislerle yolladı, kendi yanına iki ekip arabası alarak Mehmet’i gözünün önünden ayırmadan Silivri’ye doğru yola çıktı.

Mehmet evdeki kızlara bir şey olmasın diye dua üstüne dua ederken çiftlik evine vardılar. Polis arabalarının sesini duyan kızlar saklandıkları kocaman kümesten tavuk gıdaklamaları eşliğinde birer birer çıkarlarken ortalık tam bir Kusturica filmi sahnesi gibi şenlendi. Bir yandan uçuşarak gıdaklayan tavuklar, polis arabası ışıkları, elleri kelepçeli bir adama sarılan on üç tane irili ufaklı genç kız! Kızlar kötü adamların araba seslerini duyup kümese saklanmak için fırsat bulmuşlardı ya, zaten gelenlerin kızlarla bir işleri yoktu. Onlar kaçırdıkları kızların ellerinde bir kurtarıcı ismi ve telefonu olarak dolaşan Mehmet Cinozoğlu’nun yerini tespit etmişler, işlerine burnunu sokmasın diye gözdağı vermeye gelmişlerdi. Gelenler Mehmet’in Twitter’da hamile kadınlarla fotoğrafını gördüğü YunusP isimli Adnan Okyay müridi ve çetesiydi. Polis bunu kapıya spreyci boya ile çizilmiş kocaman bir ‘Y’ harfinden anlamıştı. İyi de bu kaçırılan kadıncağızlar, aralarında yayılan ve bir kurtarıcı gibi görülen Mehmet’in ismi ve telefonunu nereden bulmuşlardı?

Çingene kadınlardan alınan kıymetli istihbarat sonucu meseleyi birbirine bağlayan Organize Suçlar, o evdeki beş kızı 24 saat gözetlemeye başladı.

Polis bir kızı yem olarak kullanmaya karar verince Pembe, “Ben de kızların arasına katılayım Amirim, beyni sünger gibi olmuş o zavallıcağızların, sana hiç faydaları olmaz,” deyiverdi.

O kadar canı gönülden teklif etti ki, Komiser çaresiz kabul

etti. Pembe iki gece o evde kaldı. Ona verilen ilaçları savuşturarak ayık kalmayı başardı. Yunus kızlardan birini sözde kurtarmaya gelince, onu seçmesini sağladı. Fatih'in arka mahallelerinden, Aksaray, Tiryaki Hasan Paşa sokaktaki Yıldız Pavyon'a götürüldü. İki gece de orada kaldı. Kızı uyuşturucu maddelerle madden, kurtarılacağına inandırarak da manen kıvama getirdiklerini düşündükleri akşam assolist kıyafetiyle sahneye çıkaracaklarını söylediler. Her şey kitabına uygun gerçekleşiyordu. Seçtikleri bir kız, pavyona yeni assolistimiz diye getiriliyor, bir gece uyduruktan şarkı söyletilip, Yunus ve adamları tarafından pavyondan assolist kaldırılıyor imajı yaratılıp bir başka eve götürülüyordu. Burada Yunus'u kurtarıcısı sanan zavallı kızlar tekrar ilaca boğularak, maalesef hamile kalana kadar Yunus ve adamlarıyla cinsel ilişkiye giriyordu. Ama bu öyle bir incelikle planlanmıştı ki, uyuşturucudan beyni yanmış kızlar, kurtarıcısının kollarına kendi düşüyor, bağırış çağırış, tecavüz gibi suçlamalar otomatikman ortadan kalkıyordu. Bebekleri daha doğmadan en güvenilir paketiyle dünyanın her yerine pazarlıyorlardı. Özellikle erkek çocuk istendiği için kız çocuğa hamile kalmış kadınları sokağa salmışlardı. Olay ayyuka çıkınca maalesef salmayı bıraktılar. Daha kesin bir kurtulma yöntemi buldular. Tam Pembe'nin assolistliğe terfi edeceği gün, polis, araştırmaları sonucu Zıddıygacuk'un Sıdika Yağcık isimli bir kadın olduğunu, Atatürk Havalimanı'ndan Türkiye'ye giriş yaparken, havaalanı görüntüleriyle birlikte tespit etti. Meğer bu kiminin şeytan kiminin melaike olarak algıladığı Zıddıygacuk kod adlı kadın, Mastika ve Pembe'nin o tek göz odada kızlara refakat ederken gördükleri fare kılıklı zayıf pis kadındı!

"Tilki tilkiliğini anlatıncaya kadar neredeyse kürk elden gidecekti," dedi Tijen Hanım Tilda'ya, ikisini birden salıverdiklerinde.

Onları almaya gelen Mehmet'ten, Pembe'nin boyundan büyük işlere kalkıştığını öğrenen Tilda ise kendi derdini unutmuş Çingene kadınının derdine düşmüştü.

"Dört tane çocuğu var be onun! Deli kadın, hiç mafyayla şaka

olur mu!”

Aksaray, Tiryaki Hasan Paşa sokaktaki Yıldız Pavyon’da...

Kim bilir hangi aşırı kilolu gözden düşmüş assolistten kalma modası geçmiş vatkalı elbisesinden fırlamadan zor duran iri göğüsleri gibi, hançeresinin de kuvvetli olduğu, Zerrin Özer, Sibel Can ve Kibariye karışımı sesinden belli idi.

Şarkısı bittikten sonra en ön sırada oturan beyefendi tarafından masaya davet edildi. Saçları geriye jölelenmiş, kolundaki 15,000 dolarlık Rolex saat, pavyonun loş ışıklı ortamında bile ışıl ışıl ışıldarken, garsonlara avucunun içindeki açık yeşil yirmilik banknotları sınırsızca dağıtan altın kol düğmeli adam, masasındaki kadınların önlerindeki bardak sayısına bakılırsa pavyona bir servet bırakacaktı. Biraz daha dikkatli bakılınca dağıttığı yeşil banknotların yirmi liralar değil de yüzlük avrolar olduğunu görebilirdi. Saat 03.59’da telsizden anons geçildi.

“Arkadaşlar malum şahıs kızı evine götürünceye kadar harekete geçilmeyecek. Tamam.”

Siyah mersedestekilerin yarım saat yolculuktan sonra girdikleri bahçeli ev polisler tarafından ablukaya alındı. Bahçe girişinde erketede bekleyen gözcüler sesiz sedasız halledildikten sonra, içeriye sızan çevik kuvvet, ızbandutları kısıvrak yakalayınca işareti çaktı. Organize bürodan içeriye giren polislerin silahlarını Yunus’a doğrultmak için bir saniye kadar geç kalmaları sonucu, adam iri göğüslü obez denecek nicelikte kilolu assolist kadını boğazından rehin almıştı bile:

“Geri çekilin! Yoksa kızı vururum!”

Komiser Okan, hiç beklenmedik anda bir rehine verdikleri için okkalı bir küfür savurdu. Yunus denen adamın boğazına sarıldığı kadın, kendi etrafında bir kez döndükten sonra derisinden sıyrılan yılan gibi o koca memelerle göbeğin altından çıkarak adamın arkasına geçtiği anda, kapıdan koşarak giren Mehmet Cinozoğlu’nun kendine fırlattığı 9mm’lik bir

Sarsılmaz CM9 GEN2'yi tam zamanında yakalayarak adamın kafasına dayadı.

"Kim kimi vuruyormuş ha! Şerefsiz alçak!"

0 sırada peruğu ve takma gıdısı da düşünce Komiser Okan ve tüm polisler aynı anda haykırdılar.

"DEDEKTİF TİLDA!"

"Nasıl anladın?" diye sordu Tilda Mehmet'e, tutuklama işlemleri bitmiş, bahçeli evin önünde sigara molası vermiş polislerle oturuyorlardı.

"Pavyonda Yunus'un masasında otururken yaktığın sigaradan," dedi Mehmet. "Pembe kısa Parliament içemem demişti bana, öksürtüyormuş!"

Suadiye, Hamiyet Yüceses sokağının köşesindeki dedektiflik bürosunda...

Her şey oldu, bitti, kötüler, en azından bir kısmı hapse girdi. Zıddıygacuk lakaplı kadınla ilgili bir tespitte bulunacaktı Mehmet, 2014 tarihli La French isimli sinema filminden alıntı yaparak.

"Bir dokunulmazın gerçek gücü etrafındakilere dağıttığı sessizliktir."

Tilda cevabı yapıştırdı.

"Bu Zıddıygacuk da bizim Kayzer Soze'miz oldu!"

"Dua et de sakat rolünü bırakıp bir polis karakolundan elini kolunu sallayarak çıkıp gitmesin!" diyerek güldü Mehmet.

Maalesef öyle oldu. İsmi ve cismi ifşa olduktan hemen sonra, uyuşturucu verilen kızların bulunduğu, gece gündüz gözetlenen evden buhar olup uçtu Zıddıygacuk. Polis, Yunus ve adamlarının müridi olduğu şarlatan din pazarlamacısı Adnan Okyay'ın da bal gibi bu işin içinde olduğunu biliyordu, ama ellerinde geçerli delil yoktu maalesef. Adam yılların sahtekarı olduğu için, hayalet gibi davranmakta usta olmuştu.

"Bu iş burada bitti mi yani?" diye sordu Tilda Komiser Okan'a.

Kedileri polis eşliğinde fakülteye gönderip Basti'nin hayatını kurtardığı için müteşekkire olduğu amiri büroya davet etmişti.

"Biraz daha derin kazsak ucu kime dokunacak acaba?"

"Bence elinizdeki küreği artık bize, devletin güvenlik güçlerine bırakmalısınız. Yoksa mezarınızı kazıyor olacaksınız Tilda Hanım..." diye cevap verdi Komiser Okan.

Sonra konuyudeğiştirdi.

"Demek maceralarınızın 'En iyi yardımcı erkek kedi ödülü' adayı bu şişko kedicik!"

"Vallahi bu bölümdeki başarısından sonra ben direkt 'En iyi erkek oyuncu ödülü'ne aday gösteriyorum Basti'yi!" dedi Tijen Hanım. "Hem onun sayesinde bir vakanın bir numaralı aranan kadını olarak gözaltına bile alındım. Ömrümde bunu da yaşamadım demem artık!"

"Öyle demeyin Tijen Hanım," dedi Mehmet. "Siz de en iyi makyaj dalında ödüle layıksınız. Her ne kadar ben yemesem de bütün mafya ve polis teşkilatı o gece Tilda'yı Pembe diye seyretti!"

"Tilda Hanım'ınki cesaret ödülü olmalı bence!" diye gülümsedi Komiser Okan.

"Bir Çingene kadını hem de dört çocuklu, kendini o kadar tehlikeye atacak, ben dedektif kimliğimle yan gelip yatacağım! Aklınız alıyor muydu hiç! Hem Mastika ve kızı Pembe, Ölümcül Silah serisinin ikincisinde Joe Pesci'nin canlandırdığı Leo Getz gibiler. Hani dedektiflerin korumaları gerekirken, onlara yardım edeceğim diye başlarına dert açan federal tanıktı. Kadınlar da benim tanıklarımı. Nerelelere girip, ne kadar önemli bilgiler elde ettiler baksanıza. Başlarına bir şey gelseydi ne yapardım ben!"

"Yahu iki paragraf benzetme yapmadan duramıyorsun değil mi?" diye güldü Mehmet. "Önce Kayzer Soze şimdi bu!"

"İyi de teşbihte hata olmaz ki!" dedi Tilda.

"Ala deyivermedin bize be ablam bu tabelanın sırrı nedir?" diyerek içeri girdi Mastika ve Pembe.

Kadınları hep bir ağızdan gülerek selamladılar.

"Tabelanın bir numarası yok yahu! Anneannem resim yaparken ben 'Büro açacağım' deyince 'Dur ben sana tabela yapayım,' demişti. Tutmuş baskı yöntemiyle yapmış ama kafa alzheimer'dan

dumanlı olduğu için tersten yazmış. Ben de kıyamadım, koydum büroya. Hikayenin hepsi bu,” dedi Tilda sakince.

“Peki boşuna mı merak etti bunca insan üç bölümdür bu tabelanın sırrı neymiş diye?” diye şikayet etti Mehmet.

“Lost dizisinde de bir kötü kapağı açtık açacağız diye kaç bölüm seyrettirdiler ya size! Oh olsun!” dedi Tilda omuz silkerek.

“Mehmet Cinozoğlu, telefonunu ve bu büronun adresini ‘Mehmet abimiz bizi kurtardı, sizi de kurtarabilir’ mesajıyla beraber arkadaşına attıktan sonra kızların haberleşme ağları sayesinde isminiz ve telefonunuzun viral şekilde yayılmasını sağlayan kız kardeşinize ceza vermediniz değil mi?” diye sordu Komiser Okan.

Mehmet güldü. “Sormayın! Memlekette olan bu kaçırılma ve uyuşturucu vakalarından sonra babam ve kayınpederim kızları şehirde kendi gözetimleri dahilinde okutmaya razı geldiler. Güldünya’ya gelince o üniversiteye gitmek istiyor, sınavlara hazırlanıyor. O yüzden İstanbul’da kalacak. Boşanma davası açtı bana, bir kız yurduna yerleştirdim, orada şimdi,” dedi Mehmet.

Cümlesi bitmeden telefonuna bir mesaj geldi.

Avukat Selami:

Güldünya’yı vurdular.** Silivri Devlet’te.

“Ekip arabasıyla daha hızlı gideriz,” dedi komiser Okan.

Ve Tilda bu sefer kapıyı içeride dinlenmekte olan Basti ile ayrı bir odada üç yavrusunu emziren anne kedi ve yavrularının üzerlerine kapattı.

*Arapça: Yardım edin.

**Zülfü Livaneli’nin Güldünya için yazdığı ağıttan bir satır. Bu hikayedeki kişiler (biri hariç) ve olaylar tamamen hayal ürünüdür, gerçek hayattaki kişiler veya olaylarla benzerlik gösteriyor olması tamamen tesadüfidir.

Güldünya Tören (1982-2004): Akrabası tarafından tecavüze uğrayıp hamile kaldığı için doğan çocuğunu evlatlık verdikten sonra kardeşi tarafından kurşunlanarak öldürülen kadın.

Tilda ve diğlerleri bir kan davası yüzünden hayatları tehlikede olan kızları Almanya'ya götürdüklerinde Almanya'daki seçim hikayelerine bir yenisi eklenecek miydi? Türkiye'den kaçan 12 genç kız dünyanın hangi liderleri tarafından mülteci olarak kabul edilecekti? Bir sonraki macerada...

Tuğba TURAN. Detektiv proza